

Тя иде, усмихва ми се и ме пита :

— Искашъ ли да ти разкажа и азъ приказка?

— Искамъ, царкиньо, искамъ !

Тя ме грабва. Понася ме и ми тихо зашепва. Какви чудни приказки ! Понасяме се надъ златни гори, надъ сребърни езера... Минаваме надъ бѣли, стѣклени планини... И все хвърчимъ и хвърчимъ!..

Отварямъ очи и виждамъ майка си какъ кротко ме слага на леглото...

Ив. Василевъ.

Хитъръ Манго и рибарьтъ.

Спечелилъ Манго пари, купилъ си новъ кожухъ и тръгналъ за дома да се похвали на циганката. Върви, оглежда кожуха и се смѣе отъ радостъ.

Посрѣдъ пътъ го настигналъ единъ рибарь съ заметната презъ рамо мрежа.

— Добра стига, Манго!

— Далъ Богъ добро, байо!

— Кжде така бързашъ, Манго?

— Не виждашъ ли! Новъ кожухъ си купихъ!

— Защо ти е кожухъ! — рекълъ рибарьтъ. — Зиме ще го носишъ, а лѣте ще го захвърлишъ молцитѣ да го ядатъ. Я по-добре да се размѣнимъ: дай на мене кожуха пъкъ ти вземи мрежата. Денемъ риба ще ловишъ и ще ядешъ, а нощемъ колиба ще си правишъ отъ мрежата.

Помислилъ Манго, помислилъ па се съгласилъ.

— Правъ е човѣкътъ, — рекълъ си той, — защо ми е кожухъ! Ще взема мрежата: нѣма да работя, денемъ ще ямъ риба, а нощемъ колиба ще си правя.

Размѣнили се. Вървѣли що вървѣли, замръкнали по пътя.

